

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 56 0 Rs 043572 20 Rev
Sarajevo, 16.06.2020. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu u vijeću sastavljenom od sudija: Tife Potogija, kao predsjednice vijeća, Slavice Čindrak i Enise Bilajac, kao članica vijeća, u pravnoj stvari tužitelja M.B., zastupan po punomoćniku Mensudu Đonki advokatu iz Mostara, protiv tuženog JP „Park prirode Blidinje“ zastupan po direktoru Z.K., a u toku postupka do pravosnažnosti presude punomoćnik Hrvoje Galić advokat iz Širokog Brijega, radi poništenja i isplate, vsp. 15.373,00 KM, odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Kantonalnog suda u Mostaru broj: 56 0 Rs 043572 14 Rsž od 15.08.2019. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 16.06.2020. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Revizija se usvaja, obje nižestepene presude preinačavaju i tužbeni zahtjevi tužitelja za poništavanje odluka o otkazu i odbijanju žalbe na odluku o otkazu, te vraćanje na poslove koje je ranije obavljao i isplatu plaća za period od 01.05.2011.godine do 01.05.2013.godine u ukupnom iznosu od 8.118,27 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.05.2013.godine pa do konačne isplate, kao i naknade troškova parničnog postupka, se odbijaju.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom Općinskog suda u Konjicu broj: 56 0 Rs 043572 13 Rs od 09.05.2014. godine poništene su kao nezakonite odluke tuženog o otkazu ugovora o radu broj 07-IV/2013 od 11.04.2013.godine, te odluka tuženog broj 07-IV/2013-01 od 23.04.2013.godine, te obavezan tuženik sa tužiteljem uspostaviti radno-pravni status kakav su imali prije donošenja prednjih odluka, isplatiti tužitelju na ime neisplaćenih plaća za period od 01.05.2011.godine do 01.05.2013.godine ukupno 8.118,27 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.05.2013.godine pa do konačne isplate, te na ime tužitelja kod nadležnog fonda za PIO/MIO izvršiti uplatu doprinosa na plaću, za period od 01.05.2011.godine do 31.04.2013.godine u iznosu od 4.503,78 KM i nadoknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 3.810,12 KM, a sve u roku od 15 dana i pod prijetnjom izvršenja.

Istom presudom odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja da se tuženik obaveže kod nadležnog fonda PIO/MIO izvršiti uplatu doprinosa na plaću za period od 01.09.1997.godine do 30.11.2000.godine u iznosu od 2.752,93 KM.

Drugostepenom presudom Kantonalnog suda u Mostaru broj: 56 0 Rs 043572 14 Rsž od 15.08.2019. godine žalba tuženog u dosuđujućem dijelu je djelimično uvažena i prvostepena presuda preinačava u dijelu odluke o troškovima postupka na način da je tuženi obavezan nadoknaditi tužitelju troškove postupka u iznosu od 2.718,50 KM (umjesto ranije dosuđenog iznosa od 3.810,12 KM). U ostalom dijelu žalba tuženog je odbijena kao neosnovana i prvostepena presuda potvrđena, dok je žalba tuženog u odbijajućem dijelu tužbenog zahtjeva odbačena, te odbijen zahtjev tuženog za naknadu troškova za sastav žalbe.

Blagovremeno izjavljenom revizijom tuženi pobija drugostepenu presudu iz razloga povreda odredaba parničnog postupka iz člana 209. ZPP-a učinjenih pred drugostepenim sudom i pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom da se revizija usvoji, pobijana presuda preinači i tužbeni zahtjev u cijelosti odbije ili da se ista ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

Odgovor na reviziju nije podnesen.

Ispitujući pobijanu presudu u granicama razloga iz revizije i po službenoj dužnosti u smislu odredbe člana 241. važećeg Zakona o parničnom postupku¹ (u daljem tekstu ZPP-a) revizijski sud je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Revizija je osnovana.

Ocjenjujući prigovore povrede postupka revizijski sud konstatuje da revizija ukazuje na povredu člana 221. ZPP-a koja propisuje i granice ispitivanja žalbenih navoda. Međutim ovi prigovori nisu osnovani jer je drugostepeni sud odlučivao u granicama žalbenih navoda.

U odnosu na prigovore pogrešne primjene materijalnog prava, revizijski sud je pošao od činjenica utvrđenih u postupku:

- Tužitelj kao zaposlenik i tuženi kao poslodavac su zaključili ugovor o radu na neodređeno vrijeme dana 01.09.1997.godine, na radno mjesto NK radnika, a zatim je 01.02.2001. godine i 01.02.2004 god. novim ugovorima o radu na neodređeno vrijeme tužitelj raspoređen na radno mjesto pomoćni radnik;
- Dana 11.04.2013. godine, tuženi je za tužitelja donio Odluku o otkazu ugovora o radu, iz ekonomskih, tehničkih i organizacijskih razloga zbog smanjenja opsega poslovanja, potražnje za usluge i prihoda društva, te otežanog poslovanja;
- Tužitelj je podnio žalbu na odluku koja je odlukom od 23.04.2013. godine odbijena.
- Bilansom uspjeha za period od 01.01-31.12.2012. godine, utvrđen je sveukupni gubitak tuženog u poslovanju od 2.231,00 KM.

Tužitelj traži da se poništi odluka tuženog o otkazu ugovora o radu i odluka o odbijanju žalbe na tu odluku, kao nezakonite, te da mu se isplate plaće za period od 01.05.2011-01.05.2013. godine po obračunatoj visini po kolektivnom ugovoru za djelatnost trgovine i ugostiteljstva u Federaciji BiH, te uplate doprinose na plaće od 01.09.1997. – 30.11.2000. godine i od

---

¹ ("Službene novine FBiH", br. 53/03, 73/05 i 19/06).

01.05.2011-31.04.2013. godine. Podnesen je zahtjev i za naknadu toplog obroka i prevoza ali je u toku postupka tužitelj povukao zahtjev u tom dijelu.

Tuženi je osporio tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan jer nema nezakonitosti u toj odluci, tvrdnjom da je otkaz ugovora o radu dat tužitelju i ostalim zaposlenicima zbog ekonomskih, tehničkih i organizacijskih razloga, koji su uvjetovani time što tuženom kao javnom preduzeću nisu uplaćivana novčana sredstva za rad od strane osnivača, a to su tri Kantona u Federaciji BiH, zbog čega nije imao uslove da zadrži zaposlenike, jer je u prethodnoj godini i ranijim godinama iskazivao gubitke, a uz to zaposlenici nisu ni radili duži vremenski period.

Pravomoćnom presudom udovoljeno je djelimično tužbenom zahtjevu kako je naprijed navedeno.

Sporno pravno pitanje u konkretnom predmetu odnosi se na opravdanost otkaza zbog ekonomskih razloga.

U odnosu na prestanak ugovora o radu otkazom, član 87. st.1 tč.1. i st.2 Zakona o radu², propisuje mogućnost da poslodavac može otkazati ugovor o radu zaposleniku uz propisani otkazni rok ako je takav otkaz opravdan iz ekonomskih, tehničkih ili organizacijskih razloga, ali pod uslovom da se ne može osnovano očekivati od poslodavca da zaposli zaposlenika na druge poslove ili da ga obrazuje odnosno osposobi za rad na drugim poslovima.

U konkretnom slučaju u postupku je utvrđeno da tužena kao poslodavac zapošljava manje od 15 zaposlenika, zbog čega nije bio obavezan, po čl. 98 Zakona o radu, da izvrši konsultacije sa vijećem zaposlenika ili sindikatom, koji nisu bilo ni osnovani.

Ekonomski razlozi za davanje otkaza zaposleniku po navedenim odredbama su zakoniti ako su ti razlozi opravdani. A opravdanost ekonomskih razloga tuženi je dokazao izvodom iz bilansa stanja poslovanja iz kojeg se vidi poslovanje sa gubitkom, ali i iskaz zastupnika prema kojem već duže vremena osnivači ne uplaćuju sredstva potrebna za rad ovog preduzeća prema postojećoj sistematizaciji. Tu činjenicu tužitelj nije osporio, a ona dokazuje opravdanost ekonomskih razloga za otkaz, jer kada nema sredstava za poslovanje, pa kada zaposlenici još i ne dolaze na posao, što tužitelj također nije osporio, imajući u vidu da je tužena neprofitno javno preduzeće, onda prema stavu ovog suda otkaz je dat iz opravdanih ekonomskih razloga. U suprotnom zaposlenik bi ima pravo da traži pravo na naknadu plaće i kada ne radi bez svoje krivice, čime bi se dodatno otežalo ekonomsko stanje tuženog.

Dakle, revizijski sud nalazi da je pogrešno primijenjeno materijalno pravo kada je utvrđena nezakonitost otkaza ugovora o radu datog tuženom iz opravdanih ekonomskih razloga, kao i nezakonitost odluke kojom se odbija žalba na tu odluku, a time i zahtjev za isplatu naknada plaća za period od 01.05.2011.godine do 01.05.2013.godine ukupno 8.118,27 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.05.2013.godine pa do konačne isplate, zbog čega

---

² ("Službene novine FBiH", br. 43/99, 32/00 i 29/03)

je revizija tuženog usvojena, obje nižestepene presude u pobijanom dijelu preinačene i tužbeni zahtjev tužitelja odbijen kako je u izreci navedeno, sve primjenom čl. 250 st.1 ZPP-a.

Kako je revizija tuženog usvojena i odbijen tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti tako je u smislu čl. 397 st. 1. ZPP odbijen i zahtjev tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka dosuđen pravosnažnom presudom u iznosu od 2.718,50 KM, a budući da tuženi u reviziji nije opredijelio zahtjev za naknadu troškova postupka, to o istima ovaj sud nije ni odlučio.

Predsjednica vijeća,
Tifa Potogija, s.r.